

като не се извести от вжтре. Левски пише до Каравелова писма, сжобщава му за вжтрешната дейност, моли го по-бжрзо да напечати квитационните книги, както и превода на войнишката сржбска книга (за укрепления, за полска служба, лагерна, вжтрешна служба, за пеши и други войски), защото била много потребна. Без нея не можало да се работи. Левски настоява, щото верните хора вжв Влашко никому да не казват, де се намира той и какво работи. Шпиони имало много: „аз казва той, работя различно, според човека и работата му“.

Левски си разбива главата да дири средства. Той постоянно поржчва на Данаила да купува револвери, пушки, барут и т. н. Турската власт го дири на всякжде. А отвжн разни слухове и сжрдити писма от старите войводи го безпокоят.

Затова апостола бил принуден да води борба на три фронта: а) с турското правителство, б) с чорбаджиите и шпионите в Бжлгария и в) с бжлгарите политици в чужбина.

Борбата с турското правителство не му сжставяла голяма грижа. Турците още гледали нехайно и безгрижно кжм всичко. — Борбата му с чорбаджиите била по-сериозна, защото те не само не давали достатжчни средства, но и заплашвали да се оплачат на турците за принудителното сжбиране на пари. Кжм тях Левски употребил терора. Най-голяма грижа на Левски причинявал фронта на вжншните политици. Да разгледаме тоя вжпрос.

Когато вжв Влашко се научили, че Левски основал „Привремено правителство“ и свой Ц. Р.